

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2022/1280**2024/EØS/79/81****av 18. juli 2022****om fastsettelse av særlige og midlertidige tiltak i lys av Russlands invasjon av Ukraina med hensyn til førerdokumenter utstedt av Ukraina i samsvar med landets lovgivning(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 91,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

etter samråd med Den europeiske økonomiske og sosiale komité,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽¹⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den 24. februar 2022 innledet russiske væpnede styrker en omfattende invasjon av Ukraina på flere steder fra Den russiske føderasjon, fra Belarus og fra ikke-regjeringskontrollerte områder i Ukraina. Følgelig er betydelige områder av ukrainsk territorium nå områder med væpnet konflikt, som millioner av mennesker har flyktet eller flykter fra.
- 2) Millioner av mennesker er fordrevet som et resultat av denne uprovoserte og uberettigede militære aggresjonen mot Ukraina. Som reaksjon har Rådet i samsvar med rådsdirektiv 2001/55/EF⁽²⁾ for første gang konstatert at det foreligger en massetilstrømning til Unionen av fordrevne personer som har måttet forlate Ukraina som følge av en væpnet konflikt, ved å vedta Rådets gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/382⁽³⁾, som fastsetter hvilke kategorier av fordrevne personer som i Unionen har rett til midlertidig beskyttelse eller tilstrekkelig beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning.
- 3) Førerkort øker innehavernes mobilitet og letter hverdagen deres ved å tillate dem å føre motorvogner. Det kreves et kompetansebevis for at innehaveren skal kunne arbeide som yrkessjåfør innen gods- og persontrafikk for et foretak etablert i Unionen. I den nåværende situasjonen fremmer begge typer dokumenter deltakelse for personer som har fått midlertidig beskyttelse eller tilstrekkelig beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning, i økonomiske og sosiale aktiviteter i disse personenes nye miljø.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 195 av 22.7.2022, s. 13, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 113/2023 av 28. april 2023 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 81 av 9.11.2023, s. 65.

(1) Europaparlamentets holdning av 7. juli 2022 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 18. juli 2022.

(2) Rådsdirektiv 2001/55/EF av 20. juli 2001 om minstestandarder for å innvilge midlertidig beskyttelse ved massetilstrømning av fordrevne personer og om tiltak for å fremme balanse mellom medlemsstatenes innsats for å ta imot disse personene og bære følgene av dette (EFT L 212 av 7.8.2001, s. 12).

(3) Rådets gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/382 av 4. mars 2022 om konstatering av at det foreligger en massetilstrømning av fordrevne personer fra Ukraina i betydningen av artikkel 5 i direktiv 2001/55/EF og om innføring av midlertidig beskyttelse (EUT L 71 av 4.3.2022, s. 1).

- 4) I samsvar med vedlegg XXXII til assosieringsavtalen mellom Den europeiske union og Det europeiske atomenergi fellesskap og deres medlemsstater på den ene siden og Ukraina på den andre siden⁽⁴⁾ har Ukraina tilnærmet sin lovgivning til bestemmelsene i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/59/EF⁽⁵⁾, særlig for å gjøre det mulig å utstede tilsvarende kompetansebevis til buss- og lastebilførere som utfører internasjonal virksomhet.
- 5) Konvensjonen om veitrafikk inngått i Wien 8. november 1968 («Wien-konvensjonen om veitrafikk»), som Ukraina er part i, fastsetter visse regler for å tillate anerkjennelse av førerkort på visse vilkår. Det er imidlertid ikke alle medlemsstater som er part i denne konvensjonen. I tillegg finnes det for øyeblikket ingen harmonisert unionsramme for innbytte av førerkort eller kompetansebevis som er utstedt av tredjestater, for eksempel Ukraina. Kravene knyttet til mulig innbytte av førerkort, er for det meste fastsatt i medlemsstatenes nasjonale lovgivning eller i eksisterende bilaterale avtaler mellom disse medlemsstatene og Ukraina. Ulike krav i de forskjellige medlemsstatene, særlig med hensyn til anerkjennelse av førerkort og kompetansebevis, kan ha en negativ innvirkning på livet og frihetene til fordrevne personer som flykter fra Russlands militære aggresjon mot Ukraina, i en tid der disse personene er særlig sårbare.
- 6) I denne sammenheng er det derfor hensiktsmessig å ha en felles unionsramme som får anvendelse for anerkjennelse av førerkort som er utstedt av Ukraina, og som innehas av personer som har fått midlertidig beskyttelse eller tilstrekkelig beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning. For å redusere byrden for disse personene og for medlemsstatenes myndigheter bør førerkort som er behørig utstedt av Ukraina til disse personene, anerkjennes så lenge deres midlertidige beskyttelse varer, uten at innehaverne trenger å bytte dem inn.
- 7) I henhold til Wien-konvensjonen om veitrafikk skal innehavere av førerkort i visse tilfeller framlegge internasjonale førerkort for at deres førerrett skal kunne anerkjennes. Innehaverne kan også bli pålagt å framlegge en bekreftet oversettelse av førerkortene sine. Disse kravene utgjør imidlertid en uforholdsmessig stor byrde for de menneskene som er fordrevet fra Ukraina, og det er i mange tilfeller usannsynlig at de vil kunne oppfylles. Personer som har fått midlertidig beskyttelse eller tilstrekkelig beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning, bør derfor ikke pålegges å framlegge nevnte dokumentasjon på Unionens territorium. Denne anerkjennelsen bør ikke påvirke anvendelsen av straffelover og -bestemmelser, som omfattes av territorialprinsippet.
- 8) Til tross for at Ukraina allerede har tilnærmet sin nasjonale lovgivning til direktiv 2003/59/EF for sjåfører som utfører internasjonal virksomhet, må ukrainske yrkessjåfører som ønsker å arbeide for veitransportforetak etablert i Unionen, fortsatt oppfylle de nødvendige kravene til kvalifikasjon og opplæring i en medlemsstat. Det bør derfor være mulig for medlemsstatene å utstede et kvalifikasjonsbevis for førere, som nevnt i direktiv 2003/59/EF, til de berørte personene, eller å påføre den særlige midlertidige unionskoden «95.01 (max 06.03.2025)» på det aktuelle førerkortet, til personer som har fått midlertidig beskyttelse eller tilstrekkelig beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning, og som har kvalifikasjonsbevis utstedt av Ukraina i samsvar med Ukrainas nasjonale lovgivning, med det formål å gi de berørte personene rettigheter på et midlertidig grunnlag som tilsvarer de rettighetene som gjelder for personer som er kvalifisert til å utøve kjørevirksomhet som beskrevet i artikkel 1 i direktiv 2003/59/EF. Medlemsstatene kan for dette formålet vedta nasjonale regler som fastsetter omfanget og varigheten av den obligatoriske tilleggsopplæringen og av en påfølgende prøve for å sikre at de berørte personene oppfyller standardene i direktiv 2003/59/EF. Dersom et kvalifikasjonsbevis for førere utstedt av Ukraina erklæres tapt eller stjålet, bør medlemsstatene kunne kontrollere, herunder hos Ukrainas vedkommende myndigheter, at den berørte personen innehar et gyldig kompetansebevis utstedt av Ukraina. Som et tilleggstiltak bør det være mulig å påføre den særlige midlertidige unionskoden på førerattesten som utstedes til føreren.

⁽⁴⁾ EUT L 161 av 29.5.2014, s. 3.

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/59/EF av 15. juli 2003 om grunnleggende kvalifisering og regelmessig opplæring av førere av visse veigående kjøretøyer for transport av gods eller passasjerer, om endring av rådsforordning (EØF) nr. 3820/85 og rådsdirektiv 91/439/EØF og om oppheving av rådsdirektiv 76/914/EØF (EUT L 226 av 10.9.2003, s. 4).

- 9) Ettersom førerkort og kvalifikasjonsbevis for førere vanligvis har en begrenset gyldighetstid, må de fornyes regelmessig. Den nåværende situasjonen gjør det ikke mulig for Ukraina å ivareta sine oppgaver på en ordinær måte, og landet vil derfor muligens ikke være i stand til å fornye eksisterende administrative dokumenter. Medlemsstatene bør derfor ta hensyn til opplysninger som Ukraina kan gi dem og Kommisjonen gjennom offisielle kanaler.
- 10) Å flykte fra krig medfører ofte at førerkort går tapt, blir stjålet eller blir igjen i krigssonen uten at det finnes en umiddelbar mulighet til å få dem igjen. I slike tilfeller bør medlemsstatene kunne utstede midlertidige førerkort som erstatter de originale førerkortene, så lenge den midlertidige beskyttelsen varer, forutsatt at vedkommende myndigheter i medlemsstatene er i stand til å kontrollere opplysningene fra de fordrevne personene, for eksempel ved å få tilgang til Ukrainas nasjonale registre. Slike midlertidige førerkort bør gjensidig anerkjennes i Unionen, og deres administrative gyldighet bør ikke overstige varigheten av den midlertidige beskyttelsen.
- 11) Utstedelse av midlertidige førerkort dersom ukrainske førerkort er tapt eller stjålet og innføring av obligatorisk tilleggsopplæring for innehavere av kvalifikasjonsbevis for førere er valgfrie tiltak som kan kreve forholdsmessige nasjonale gjennomføringstiltak. Slike nasjonale tiltak bør vedtas i samsvar med relevante framgangsmåter som er fastsatt i hver medlemsstat.
- 12) Kampen mot bedrageri og forfalskning er avgjørende for å opprettholde trafiksikkerhet og håndheve loven. I den forbindelse bør gjennomføringen av denne forordningen ledsages av et administrativt samarbeid mellom Ukraina og Unionen for å støtte kontrollen av hvorvidt førerdokumenter som er utstedt av Ukraina, er gyldige og ekte.
- 13) Ettersom målene for denne forordningen ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene, men snarere, på grunn av tiltakets omfang og virkninger, bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
- 14) For å redusere den administrative byrden for medlemsstatene til et minimum og unngå gjentatte fornyelser bør utløpsdatoen som er angitt på førerdokumenter utstedt i samsvar med denne forordningen, tilsvare den nåværende lengste mulige varigheten av den midlertidige beskyttelsen for fordrevne personer fra Ukraina, idet det tas hensyn til mulige forlengelser av denne i henhold til artikkel 4 i direktiv 2001/55/EF. Uavhengig av utløpsdatoen som er angitt på dokumentene, bør imidlertid gyldigheten tilsvare varigheten av den midlertidige beskyttelsen.
- 15) I lys av Russlands invasjon av Ukraina og ettersom det haster med å fastsette særlige og midlertidige tiltak for førerdokumenter utstedt av Ukraina i samsvar med landets lovgivning, anses det som hensiktsmessig å fastsette et unntak fra åtteukersperioden nevnt i artikkel 4 i protokoll nr. 1 om nasjonalforsamlingenes rolle i Den europeiske union, som er vedlagt TEU, traktaten om Den europeiske unions virkemåte og traktaten om opprettelse av Det europeiske atomenergifellesskap.
- 16) I lys av at det er nødvendig å snarest fastsette særlige og midlertidige tiltak for førerdokumenter utstedt av Ukraina i samsvar med landets lovgivning, bør denne forordningen tre i kraft den femte dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.
- 17) I lys av de ekstraordinære omstendighetene som danner grunnlaget for denne forordningen og de særlige målene som skal nås, bør forordningens anvendelse være tidsbegrenset.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Formål

Ved denne forordningen fastsettes særlige og midlertidige tiltak som gjelder for førerdokumenter som er utstedt av Ukraina i samsvar med landets lovgivning, og som innehas av personer som har fått midlertidig beskyttelse eller tilstrekkelig beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning i samsvar med direktiv 2001/55/EF og gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/382.

Artikkel 2

Definisjon

I denne forordning menes med «førerdokumenter utstedt av Ukraina»

- a) førerkort utstedt av Ukraina, som viser at og på hvilke vilkår en fører har tillatelse til å føre kjøretøyer i henhold til Ukrainas lovgivning, eller
- b) kvalifikasjonsbevis for førere utstedt av Ukraina i samsvar med landets nasjonale lovgivning vedtatt for å gjennomføre direktiv 2003/59/EF, i henhold til artikkel 368 nr. 1 og vedlegg XXXII til assosieringsavtalen mellom Den europeiske union og Det europeiske atomenergifellesskap og deres medlemsstater på den ene siden, og Ukraina på den andre siden, for førere av veigående kjøretøyer som utfører internasjonal veitransport av gods eller personer som omfattes av det nevnte direktivet.

Artikkel 3

Anerkjennelse av førerkort utstedt av Ukraina

1. Gyldige førerkort som er utstedt av Ukraina, skal anerkjennes på Unionens territorium dersom innehaveren har fått midlertidig beskyttelse eller tilstrekkelig beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning i samsvar med direktiv 2001/55/EF og gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/382, fram til det tidspunktet den midlertidige beskyttelsen opphører å gjelde. Denne anerkjennelsen berører ikke anvendelsen av nasjonale bestemmelser om begrensning, midlertidig oppheving, tilbaketrekking eller annullering av retten til å føre kjøretøyer på vedkommende medlemsstats territorium, i samsvar med territorialprinsippet i straffelover og -bestemmelser.

2. Dersom en person som har fått midlertidig beskyttelse eller tilstrekkelig beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning i samsvar med direktiv 2001/55/EF og gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/382, er i besittelse av et gyldig førerkort utstedt av Ukraina, skal medlemsstatene ikke kreve at vedkommende framlegger en bekreftet oversettelse eller et internasjonalt førerkort, som nevnt i artikkel 41 nr. 2 i Wien-konvensjonen om veitrafikk. Medlemsstatene kan kreve at det framlegges pass, dokument for midlertidig opphold eller et annet egnet dokument for å kontrollere identiteten til innehaveren av førerkortet.

Artikkel 4

Kvalifikasjonsbevis for førere og førerattester

1. På anmodning fra en person som innehar et kvalifikasjonsbevis for førere utstedt av Ukraina som nevnt i artikkel 2 bokstav b) i denne forordningen, og som har fått midlertidig beskyttelse eller tilstrekkelig beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning i samsvar med direktiv 2001/55/EF og gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/382, kan den medlemsstaten der vedkommende har fått innvilget midlertidig oppholdstillatelse, eller den medlemsstaten der vedkommende har fått tilstrekkelig beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning

- a) som unntak fra nr. 12 i vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/126/EF⁽⁶⁾, påføre en særlig midlertidig unionskode, «95.01 (max 06.03.2025)», som betyr «fører som er innehaver av et kvalifikasjonsbevis som oppfyller kravene til faglig dyktighet – særlig utstedelse bare for varigheten av den midlertidige beskyttelsen», i felt 12 på side 2 i den berørte personens førerkort, forutsatt at vedkommende også har et førerkort utstedt av vedkommende medlemsstat basert på EU-modellen for førerkort, eller

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/126/EF av 20. desember 2006 om førerkort (EUT L 403 av 30.12.2006, s. 18).

- b) utstede til vedkommende et kvalifikasjonsbevis for førere med en særlig midlertidig unionskode, «95.01 (max 06.03.2025)», i felt 10 på side 2 i beviset som nevnt i artikkel 10 nr. 1 i direktiv 2003/59/EF.

Som unntak fra artikkel 10 nr. 2 i direktiv 2003/59/EF skal en fører som har fått midlertidig beskyttelse eller tilstrekkelig beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning, og som har et kvalifikasjonsbevis for førere utstedt av Ukraina for godstransport på vei, også kunne dokumentere at han eller hun har kvalifikasjonene og opplæringen nevnt i nr. 4 i denne artikkelen, ved hjelp av førerattesten fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1072/2009⁽⁷⁾, forutsatt at den er påført unionskoden «95.01 (max 06.03.2025)».

I henhold til denne forordningen skal den utstedende medlemsstaten påføre unionskoden «95.01 (max 06.03.2025)» i feltet for merknader i førerattesten, i samsvar med artikkel 5 i forordning (EF) nr. 1072/2009, dersom den berørte innehaveren har oppfylt kravene til opplæring og prøving og minstekravene til fysisk og psykisk skikkethet fastsatt i denne artikkelen.

2. Kvalifikasjonsbevisene for førere og påføringene på førerkortene nevnt i nr. 1 bokstav a) og b) i denne artikkelen og førerattestene nevnt i nr. 1 andre ledd i denne artikkelen skal gjensidig anerkjennes på Unionens territorium. Innehavere av nevnte kvalifikasjonsbevis for førere, førerkort som er påført den særlige midlertidige unionskoden «95.01 (max 06.03.2025)», eller førerattester som er påført den særlige midlertidige unionskoden «95.01 (max 06.03.2025)», skal anses for å ha oppfylt kravet til obligatorisk grunnleggende kvalifikasjon som er nødvendig for å utøve den kjørevirksomheten som er fastsatt i artikkel 3 i direktiv 2003/59/EF.

3. Uten at det berører Unionens framtidige rettsakter om varigheten av den midlertidige beskyttelsen, og som unntak fra nr. 4 bokstav b) og nr. 11 i vedlegg I til direktiv 2006/126/EF og nr. 4 bokstav b) i vedlegg II til direktiv 2003/59/EF, skal utløpsdatoen for det nevnte kvalifikasjonsbeviset for førere eller for den særlige midlertidige unionskoden som er påført førerkortene, være 6. mars 2025.

Uavhengig av datoen som er påført disse dokumentene, skal den administrative gyldigheten imidlertid tilsvare varigheten av den midlertidige beskyttelsen for fordrevne personer fra Ukraina, som nevnt i artikkel 4 i direktiv 2001/55/EF, av innehaverens tilstrekkelige beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning, eller av førerkortets gyldighetstid, avhengig av hvilken dato som inntreffer først. Innehaveren skal motta tilstrekkelig informasjon om den nevnte begrensningen.

4. Før medlemsstatene utsteder kvalifikasjonsbevis for førere eller påfører den særlige midlertidige unionskoden «95.01 (max 06.03.2025)» på førerkortet eller på førerattesten nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, skal de kreve at innehaveren av kvalifikasjonsbeviset for førere utstedt av Ukraina som nevnt i artikkel 2 bokstav b), gjennomgår obligatorisk tilleggsopplæring som avsluttes med en prøve for å kontrollere at føreren har det kunnskapsnivået som kreves i henhold til del 1 i vedlegg I til direktiv 2003/59/EF.

Varigheten av den obligatoriske tilleggsopplæringen skal være minst 35 timer og ikke overstige 60 timer, herunder minst 2,5 timer individuell kjøring som angitt i nr. 2.1 i del 2 i vedlegg I til direktiv 2003/59/EF. Slik opplæring kan skje i form av obligatorisk regelmessig opplæring som angitt i del 4 i vedlegg I til direktiv 2003/59/EF. Når det gjelder de særlige opplæringsbehovene det skal tas hensyn til i denne forbindelsen, bør det legges vekt på at føreren skal tilegne seg kunnskap om reglene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 561/2006⁽⁸⁾.

Ved slutten av denne opplæringen skal medlemsstatenes vedkommende myndigheter eller organet som er utpekt av dem, prøve føreren skriftlig eller muntlig eller ved hjelp av en databasert prøve i egne prøvelokaler.

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1072/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for tilgang til den internasjonale marknaden for godstransport på veg (EUT L 300 av 14.11.2009, s. 72).

⁽⁸⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 561/2006 av 15. mars 2006 om harmonisering av visse bestemmelser på det sosiale området innen veitransport og om endring av rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT L 102 av 11.4.2006, s. 1).

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om de nasjonale regler som er vedtatt i samsvar med dette nummeret, før de utsteder kvalifikasjonsbevis for førere eller påfører koden nevnt i nr. 1 på førerkortet.

5. Ved tap eller tyveri av et kvalifikasjonsbevis for førere nevnt i artikkel 2 bokstav b) i denne forordningen, som innehas av en person som har fått midlertidig beskyttelse eller tilstrekkelig beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning i samsvar med direktiv 2001/55/EF og gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/382, kan den medlemsstaten der vedkommende har fått innvilget midlertidig oppholdstillatelse, eller der vedkommende har fått tilstrekkelig beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning, på anmodning fra vedkommende person kontrollere, herunder overfor vedkommende myndigheter i Ukraina, at vedkommende er innehaver av et gyldig kompetansebevis utstedt av Ukraina i samsvar med landets nasjonale lovgivning, og at vedkommende ikke er i besittelse av et dokument som er påført koden eller utstedt i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen av en annen medlemsstat.

Etter å ha utført denne kontrollen kan den berørte medlemsstaten utstede kvalifikasjonsbevis for førere eller påføre den særlige midlertidige unionskoden «95.01 (max 06.03.2025)» på førerkortet eller på førerattesten, i samsvar med framgangsmåtene fastsatt i nr. 1–4.

6. Dersom en person som nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, ikke er i besittelse av et førerkort basert på EU-modellen for førerkort utstedt av en medlemsstat, skal medlemsstatene kreve en undersøkelse der det anvendes minstekrav til fysisk og psykisk skikkethet til å føre kjøretøyer i samsvar med nasjonal lovgivning som er vedtatt for å innarbeide vedlegg III til direktiv 2006/126/EF, før kvalifikasjonsbeviset for førere utstedes eller den særlige midlertidige unionskoden påføres førerattesten, i samsvar med denne artikkelen.

7. Når anvendelsesperioden som gjelder fordrevne personer fra Ukraina, som nevnt i artikkel 4 i direktiv 2001/55/EF, opphører, skal kvalifikasjonsbevis for førere, førerattester utstedt av medlemsstatene, og den særlige midlertidige unionskoden som er påført førerkortet i samsvar med denne artikkel, anses som ugyldige.

Artikkel 5

Forlengelse av gyldigheten av utløpte førerdokumenter utstedt av Ukraina

Uten at det berører artikkel 3, 4 og 6 skal medlemsstatene, dersom Ukraina vedtar beslutninger om å forlenge gyldigheten av førerdokumenter utstedt av Ukraina som er utløpt etter 31. desember 2021, med hensyn til artikkel 3, 4 og 6, anse at innehaverne av de relevante førerdokumentene utstedt av Ukraina er i besittelse av et gyldig dokument, forutsatt at Ukraina underretter Kommisjonen og medlemsstatene om sin beslutning om å forlenge gyldigheten av nevnte førerdokumenter. Disse opplysningene skal sendes gjennom egnede offisielle kanaler.

Artikkel 6

Tapte eller stjålne førerkort utstedt av Ukraina

1. Dersom en person som har fått midlertidig beskyttelse eller tilstrekkelig beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning i samsvar med direktiv 2001/55/EF og gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/382, erklærer at førerkortet er tapt eller stjålet, kan den medlemsstaten der vedkommende har fått innvilget midlertidig oppholdstillatelse eller tilstrekkelig beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning, på anmodning fra vedkommende person, kontrollere, herunder overfor vedkommende myndigheter i Ukraina, førerrettighetene vedkommende har ervervet i samsvar med gjeldende lovgivning i Ukraina, og at ingen annen medlemsstat allerede har utstedt førerkort til vedkommende person i samsvar med denne artikkelen, særlig for å fastslå at førerkortet ikke er begrenset, midlertidig opphevet eller tilbaketrukket.

2. Som unntak fra artikkel 11 nr. 6 i direktiv 2006/126/EF kan en medlemsstat, etter å ha utført kontrollen nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, utstede et førerkort i samme kategori eller kategorier til den berørte personen på grunnlag av unionsmodellen fastsatt i vedlegg I til direktiv 2006/126/EF. I slike tilfeller, og som unntak fra nr. 12 i vedlegg I til direktiv 2006/126/EF, skal medlemsstatene påføre en særlig midlertidig unionskode, «99.01 (max 06.03.2025)», i felt 12 i førerkortet, som betyr «særlig utstedelse som bare er gyldig for varigheten av den midlertidige beskyttelsen (tapt eller stjålet UA-kort)».

Når medlemsstatene utfører kontrollen nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, og før de utsteder et førerkort nevnt i dette nummeret for klasse AM, A1, A2, A, B, B1 og BE, kan de kreve en undersøkelse der det anvendes minstekrav til fysisk og psykisk skikkethet til å føre kjøretøyer i samsvar med nasjonal lovgivning som er vedtatt for å innarbeide vedlegg III til direktiv 2006/126/EF.

Når medlemsstatene utfører kontrollen nevnt i nr. 1 i denne artikkelen før de utsteder et førerkort nevnt i dette nummeret for klasse C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 og D1E, skal de kreve en undersøkelse der det anvendes minstekrav til fysisk og psykisk skikkethet til å føre kjøretøyer i samsvar med nasjonal lovgivning som er vedtatt for å innarbeide vedlegg III til direktiv 2006/126/EF.

3. Førerkortet nevnt i nr. 2 i denne artikkelen skal gjensidig anerkjennes i Unionen. Uten at det berører Unionens framtidige rettsakter om varigheten av den midlertidige beskyttelsen, og som unntak fra nr. 4 bokstav b) og nr. 11 i vedlegg I til direktiv 2006/126/EF, skal utløpsdatoen for det nevnte førerkortet være 6. mars 2025. Uavhengig av datoen som er påført det nevnte førerkortet, skal den administrative gyldigheten imidlertid tilsvare varigheten av den midlertidige beskyttelsen for fordrevne personer fra Ukraina, som nevnt i artikkel 4 i direktiv 2001/55/EF, eller av innehaverens midlertidige beskyttelse eller tilstrekkelige beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning, avhengig av hvilken dato som inntreffer først. Innehaveren skal motta tilstrekkelig informasjon om den nevnte begrensningen.

4. Dersom kontrollen nevnt i nr. 1 ikke er mulig, skal vedkommende medlemsstat ikke utstede førerkortet nevnt i nr. 2. I så fall kan medlemsstaten utstede et førerkort som utelukkende er gyldig på medlemsstatens territorium, til den berørte personen, i samsvar med nasjonal lovgivning. Et slikt førerkort skal være forskjellig fra modellen fastsatt i vedlegg I til direktiv 2006/126/EF.

5. Når anvendelsesperioden for midlertidig beskyttelse for fordrevne personer fra Ukraina, som nevnt i artikkel 4 i direktiv 2001/55/EF, opphører, skal førerkort utstedt av medlemsstatene i samsvar med denne artikkelen, anses som ugyldige.

Artikkel 7

Forebygging av bedrageri og forfalskning

Ved anvendelse av denne forordningen skal medlemsstatene bruke alle egnede midler for å forebygge og bekjempe bedrageri i forbindelse med førerdokumenter utstedt av Ukraina og forfalskning av disse.

Medlemsstatene kan når som helst kontrollere gyldigheten av førerdokumenter utstedt av Ukraina. Medlemsstatene kan nekte å anerkjenne et slikt førerdokument dersom de ukrainske myndigheter som de har rådspurt, gir et negativt svar eller ikke gir noe svar på rettighetene til innehaveren av et førerdokument utstedt av Ukraina, og dersom det er alvorlig tvil om førerdokumentets ekthet, noe som kan sette trafiksikkerheten i fare.

Medlemsstatene skal ikke anvende bestemmelsene i denne forordningen på førerdokumenter utstedt av Ukraina i elektronisk format, dersom de ikke er i stand til å verifisere deres ekthet, integritet og gyldighet.

Artikkel 8

Overvåking

Hver sjette måned etter at denne forordningen har trådt i kraft, skal Kommisjonen underrette Europaparlamentet og Rådet om gjennomføringen av denne forordningen, hovedsakelig på grunnlag av opplysninger som medlemsstatene har framlagt for Kommisjonen.

Artikkel 9

Ikrafttredelse og anvendelse

1. Denne forordningen trer i kraft den femte dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

2. Denne forordningen opphører å gjelde dagen etter at anvendelsesperioden for midlertidig beskyttelse for fordrevne personer fra Ukraina, som nevnt i artikkel 4 i direktiv 2001/55/EF, opphører, i samsvar med artikkel 6 i det nevnte direktivet.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 18. juli 2022.

For Europaparlamentet

R. METSOLA

President

For Rådet

Z. NEKULA

Formann
